

צניעות

1) מיכה פרק ו' פסוקים ו' – ח'

במה אקדם ה' אף לאלהי מרים, האקדמי בעולות בעגלים בני שנה. הירצה באלפי אילם ברבבות נחלי שמן... הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש מכך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצעע לכת עם אלהיך".

2) ישעהו פרק א' – י"ז

(ג) שמעו דבר ד' קציני סדים הארץ תורה אליהם עם עמך:

(יא) לפמה לי רב זבחיכם יאמר ד' שבטי עלות אילם ומלחב מריאים ודים פרים וכבשים עתודים לא חפצתי:

(יב) כי תבוא לראות פני מי בקש זאת מיזכט רמס חצרי:

(יג) לא תוסיפו הביא מלחמת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושפט קרא מקרה לא יכול אנו עצרה:

(יד) חישיכם ומוציאיכם שנאה נפשי הי עלי לטרכ נלאיתי נשא:

(טו) ובפרשכם בפייכם أعلىים עיני מכם גם כי תרבו תפלה איןני שמע זיכם זמים מלאו:

(טז) רחצו הזכו הסירו רע מעלייכם מגן עיני חדרו הרע:

(יז) למדו חיטב דרך משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבוי אלמנה:

3) גمرا סנהדרין דף ז' עמי א'

ההוא דהוה קאמר ואזיל כי רחימתין הוה עזיא, אפוטיא דספירא שכיבן, השטא דלא עזיא רחימתין פוריא בר שיתין גרמיידי לא סגי לו.

תרגום: "כשהabitנו הייתה עזה, יכולנו לשכב יחד על חודה של חרב, עתה כשהabitנו כבר אינה עזה כמו פעם, גם מיטה של שישים גרמיידי (שם של מידת גודלה מאד) לא מספיקה לנו".

תלמיד בבלי מסכת ברכות דף ז' עמוד ב

4) גمرا כתובות דף ס"ג עמי א'

ר"ע רעייא דבן כלבא שבוע הוה. חזיתיה ברתיה דהוה צניע ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אזלת לביך. אמר לה אין, איקדשא ליה בצדעה וshedrotih...

מי אתה, אייתי בהדייה עשרין וארבעה אלף תלמידי. שמעה דברתינו הות קא נפקא לאפה, אמרו לה שיבתא שאילי מאני לבוש ואיכסאי אמרה להו: יודע צדיק נפש בהמתו. כי מטיא לגבייה, נפלת על אפה קא מנשקא ליה לכרעה, הוו קא מדחפי לה שמעיה, אמר להו: שבוקה, שלי ושלכם שלה הוא.

תרגום: רבינו עקיבא היה רועה הצאן של כלבא שבוע. ראתה בתו שהוא צניע ומעולה אמרה לו אם אתקדש לך תלך לבית המדרש? אמר לה כן, התקדשה לו בצדעה ושלחה אותו ללימוד.

... כאשר בא (רבינו עקיבא מבית המדרש אחר 24 שנה) הביא עמו עשרים וארבעה אלף תלמידים. שמעה אשתו, יצאה להקביל את פניו, אמרו לה שכנותיה תשאiley בגדיים נאים ותתכסי בהם כבודו. אמרה להם "יודע צדיק נפש בהמתו". כשהגיעה אליו נפלת על פניה ונישקה את רגלו...

5) פסחים (מ"ט): תניא, אמר ר"ע, כשהייתי ע"ה אמרתי מי יתן לי ת"ח ואנשכנו כחמור. אמרו

לו תלמידיו רבינו אמר ככלב אמר להן זה נושא ושובר עצם וזה נושא ואיןו שובר עצם"

נדירים (ג.): אי הוואי לי רמיינא לך ירושלים דדהבא

6) שמואל ב' פרק י"ג פסוקים א' – ט"ו

(א) "ויהי אחري בן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושםה תמר, ויאהבה אמןון בן דוד..."

(ח) ותלך תמר בבית אמןון אחיה והוא שוכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות...

(יב) ותאמר לו אל אחיך לא תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת

(יג) ואני אנה אוליך את חרפתך ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל...

(טו) וישנאה אמןון שנאה גודלה מאד כי גודלה השנאה אשר שנאה מהאהבה אשר אהבה, ויאמר לה אמןון קומי לכוי".

7) הרב קוק, מידות הראי"ה, כבוח פסקה ד'

כל מה שהשלמות הפנימית יותר חסירה כן הטבע מחפש להשתלים לצד חוץ. רק במעמד שליפות הנפש יתעורר חשך להתחדר לפני אחרים, בין כמה שיש בו בין כמה שאין בו. ועל כן חייב האדם להגדיל את רושם השלמות הפנימית, ודבריו ביחסו להכרת עצמו לאחרים יהיו תמיד במשקל הרاوي